

Ви вже давно ступили за поріг є
Життя земного, лірники-півбоги
І голос ваш — рапсодії й еклоги —
Дзвенять у тьмі Аїдових доріг.

І чорний сум, безмовний жаль наліг
На берег наш, на скитські перелоги —
Невже повік не знайдете спомоги
Навідатись на наш північний сніг?

І ваше слово, смак, калагатія
Для нас лиш порив, недосяжна мрія
Та гострої розпуки гострий біль.

І лиш одна ще тішить дух поета,
Одна відроджує ваш строгий стиль —
Ясна, дзвінка закінченість сонета.

15.12.1921